

fentlige Behandling af Kønssygdomme i Henhold til Lov af 31te Marts 1906.

Men ogsaa i Kvindesagens indre Historie har Nielsine Nielsen sit Blad. Kvindesagen betød for hende fra første Færd ikke blot Kravet om Kvindens økonomiske Ligestilling med Manden, men ogsaa kravet om politisk Ligestilling. Den Gang Dansk Kvindesamfund efter d. 15. April 1885 at have sat Kravet om Kvinders Ligeberettigelse med Mænd i Familie, Samfund og Stat i Spidsen af sine Love, foretog det Tilbageskridt paa et overordentligt Fællesmøde s. A. at ændre Ordet *Ligeberettigelse* til *Forbedring af Kvinders Stilling* i o. s. v., da var Nielsine Nielsen en af de tretten, som med Navns Underskrift protesterede i Foreningens Protokol, hvor Protesten den Dag i Dag kan findes.

„For Historiens Skyld bør Ordet Ligeberettigelse beholdes,“ sagde hun under Diskussionen. Men Akkordens og Forsagthedens Aand gik dengang af med Sejren, og Styrelsen mente at maatte bøje sig for den opskræmte Opinion.

Samme Aar skulde *Sædelighedsfejden* bringe Nielsine Nielsen paa ny i Modsætningsforhold til Dansk Kvindesamfunds Flertal. Elisabeth Grundtvig havde paa Opfordring af D. K.s Styrelse den 16. Marts holdt et Foredrag paa et Kvindemøde om *Nutidens sædelige Lighedskrav*, og dette Foredrag var flere Maaneder efter blevet angrebet af Georg Brandes i nogle Artikler i „Politiken“, som gav Anledning til en hel Avisfejde mellem enkelte af Hovedstadens Blade. Dette vakte Røre ogsaa indenfor D. K., og sammen med 20 Medlemmer forlangte Nielsine Nielsen Indkaldelsen af en overordentlig Generalforsamling, hvor man skulde drøfte Betimeligheden af, at D. K. havde sat det sædelige Lighedskrav under Debat.

Det blev Nielsine Nielsen, som

indledede Forhandlingen, bl. a. erklærede hun, at det var inkonsekvent af D. K. at hævde Ligeberettigelsen paa det sædelige Omraade, naar man ikke havde turdet hævde den økonomisk, socialt og politisk, saaledes som bevist var paa Generalforsamlingen 27. Maj 1887. Hun stillede sluttelig som Forslag, at D. K. skulde lade det sædelige Lighedskrav falde og rette sine Bestræbelser mod mere praktiske Opgaver.

Dette Forslag blev dog forkastet med et stort Flertal, og Styrelsen hævdede derved sin Ret til at have rejst det sædelige Lighedskrav som et Spørgsmaal, der vedkom Kvindesagen og dermed ogsaa Dansk Kvindesamfund.

Hermed forsvinder Navnet Nielsine Nielsen af Dansk Kvindesamfunds Historie, men ikke af Kvindesagens. Hun, som flere andre Kvinder, fandt D. K.s Arbejdsmaade dengang for omstændelig og Tempoet for langsomt. Hun søgte derfor over i Kvindeforeninger af mere radikal Tænkemaade og kom ogsaa senere til at beklæde Tillidsposter i det radikale Parti.

Men selv om hendes og D. K.s Veje i Aarenes Løb skiltes, sænker Dansk Kvindesamfund dog ved Nielsine Nielsens Død med Ærbødighed sin Fane for hende som en af de Kvinder, der ved sin ukuelige Energi og Dygtighed har ført Beviset for Berettigelsen af den Kamp, D. K. gennem henvend et halvt Aarhundrede har kæmpet for at sprænge de Døre, som stængede og endnu stænger for Kvinders Evner og Virkelyst.

Fra Norge.

Norske kvinders nationalraads landsmøde.

Den 3die oktober 1916 blir en ny mærkedag for norske kvinder: da samledes nemlig vort nationalraads landsmøde i selve stortings-salen. Mens de mandlige kaarne holdt ferier, rykket kvindernes storting ind paa deres pladse. Og her holdt de i fire dage sine forhandlinger med ro og alvor, her drøftede de alle for kvinderne vigtige sager, her udfoldede de en vel-talenhed indenfor de optrukne linjer som maatte vække baade respekt og beundring hos tilhørerne. Der var mødt 90 repræsentanter fra by og land. Man havde ogsaa den glæde at se en dansk udsending, fru *Louise Wright*, som blev anvist plads i statminister Michelsens historiske stol, og som bragte en hjertelig og vakker hilsen fra danske kvinder, ligesom hun ogsaa gav flere interessante indlæg om danske forhold. Jeg havde det indtryk, at de norske damer kappedes om at faa dyrke fru Wright og faa værdifulde oplysninger af hende; der blev da ogsaa sagt mange hjertevarme ord til hende til tak fordi hun kom.

Mødet blev paa en mesterlig maade dirigeret af fru Betzy Kjelsberg; at hun i løbet af nogle timer den sidste formiddag fik behandlet og vedtaget hele 10 lange resolutioner til regjeringen, var et lidet kunststykke. Men det viser jo og-